

Συγκέντρωση έξω από το κατάστημα αλυσίδας καφέ όπου εργαζόταν ο διανομέας που έχασε προχθές το πρώι τη ζωή του στη Λάρισα, είχε καλέσει την Πέμπτη 1 Ιουνίου 2017 η Αγωνιστική Εργατική Συσπείρωση στον Επισιτισμό - Τουρισμό ΛΑΝΤΖΑ.

Σε κείμενο που μοιράστηκε στη διάρκεια της κινητοποίησης, ξεχειλίζει η οργή.

“Φτάνει πια!!!”, “Κανείς δε ζει με 3 ευρώ την ώρα!”,

-Σκοτώθηκαν; -Φταις γι’ αυτό!

-Πεινάς; -Φταις γι’ αυτό!

-Είσαι άνεργος; - Φταις γι’ αυτό!

“Ε, λοιπόν όχι, Δε φταίμε!”,

αναφέρεται μεταξύ άλλων στην ανακοίνωση της ΛΑΝΤΖΑ, στην οποία περιέχονται και σοβαρές καταγγελίες.

Διαβάστε στη συνέχεια ολόκληρη την ανακοίνωση. (Δείτε περισσότερα για το δυστύχημα εδώ: [Ένας ακόμα νεκρός ντελιβεράς – δούλεψε στην αλυσίδα DE-TOX στην Λάρισα](#))

**ΛΑΝΤΖΑ -Αγωνιστική Εργατική
Συσπείρωση στον Επισιτισμό - Τουρισμό**

Φτάνει πια!!! Καμία θυσία σε βάρος των εργαζομένων δε πρέπει να μένει αναπάντητη, για να συνεχίζει ανενόχλητο το κεφάλαιο να ανθίζει και να ευημερεί στις πλάτες αυτών που

παράγουν τον πλούτο.

Στις 30 Μαΐου 2017 σκοτώθηκε ένας συνάδελφος μας εργαζόμενος ως διανομέας στην επισιτιστική αλυσίδα DETOX.

-Μια εταιρία που πληρώνει 3 ευρώ την ώρα -τόσο κοστολογεί την συγκεκριμένη δουλειά με τους κινδύνους που διατρέχει

-Μια εταιρία που ασφαλίζει τους εργαζομένους της με μισά ένσημα

-Μια εταιρία που δεν παρέχει ρούχα ασφαλείας για τους εργαζόμενους διανομείς της

-Μια εταιρία που έμεινε ανοιχτή μετά το δυστύχημα, δηλώνοντάς μας έτσι ότι αυτό που έγινε είναι κάτι το οποίο χαρακτηρίζεται ως παράπλευρη απώλεια στην καθημερινότητα της, στα κέρδη της και στο λειτούργημα πού επιτελεί, προσφέροντας φρέντο εσπρέσο στον κόσμο.

-Μια εταιρία που δεν καταβάλλει τα προβλεπόμενα δώρα και τις πληρωμένες άδειες.

Αυτά κι ακόμα περισσότερα είναι οι «*φυσιολογικές*» συνθήκες εργασίας στον κλάδο μας.

-Οι απλήρωτες υπερωρίες,

-τα πολύωρα meeting προσωπικού (φυσικά χωρίς πληρωμή της εργατοώρας που ξοδεύεται για αυτά),

-τα δικά μας οχήματα με δικά μας έξοδα καυσίμων και συντήρησης,

-η «ευέλικτη» εργασία που μεταφράζεται να πηγαينوερχόμαστε στις δουλειές μας ώσπου να πετύχουμε τις ώρες αιχμής του μαγαζιού,

-οι πενιχροί μισθοί μας που δεν απαντούν επ' ουδενί στα έξοδα ενός ανθρώπου στο σήμερα.

Αυτές λοιπόν οι άθλιες συνθήκες, μαζί με τον φόβο της ανεργίας, επιδρούν στους εργαζόμενους με τέτοιο τρόπο, ώστε να υπερβάλλουν εαυτόν στη δουλειά και πολλές φορές να το πληρώνουν με την ίδια τους τη ζωή.

Παραδείγματα δυστυχώς πολλά, όπως το δυστύχημα στα EVEREST το Δεκέμβρη του '16, ο

θάνατος ενός ακόμα διανομέα στα MIKEL τον Μάρτη του '17 και 2 μήνες μετά ο θάνατος του συναδέλφου στα DE-TOX. Πόσοι άλλοι πρέπει να χάσουν τη ζωή τους για να πούμε «**ως εδώ**»; Πόσοι ακόμα πρέπει να διαμαρτύρονται σιωπηλά σε βάρος του ίδιου τους του εαυτού; Πόσο ακόμα και με ποιο τίμημα πρέπει να δεχόμαστε όλον αυτόν τον παραλογισμό για τις ζωές μας, βαφτίζοντάς τον «**αναγκαία συναίνεση**» για την επιβίωση μας; Δεν βοηθάει λοιπόν την επιβίωση μας, βοηθάει τον αφανισμό μας είτε με άμεσο είτε με έμμεσο τρόπο.

Είναι πολύ εύκολο μετά από ένα δυστύχημα να ψάχνουμε να βρούμε τις αιτίες του συγκεκριμένου περιστατικού. Ποιος έφταιγε ...αν έτρεχε ...αν παραβίασε το στοπ ...αν έκανε «σφήνες» ... και πάει λέγοντας..Αυτό ακριβώς θέλει το κεφάλαιο να κάνουμε, να περιορίσουμε τις ευθύνες του και να τις φορτωθούμε στις πλάτες μας κι αυτές.

-Σκοτώθηκες; -Φταις γι' αυτό!

-Πεινάς; -Φταις γι' αυτό!

-Είσαι άνεργος; - Φταις γι' αυτό!

Ε, ΟΧΙ ΛΟΙΠΟΝ, ΔΕ ΦΤΑΙΜΕ!

Τις μόνες ευθύνες που πρέπει να αναλάβουμε είναι, την ευθύνη της ανατροπής του καπιταλισμού από τον οργανωμένο λαό, την ευθύνη της ρήξης και αποδέσμευσης της χώρας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την ευθύνη να απαγκιστρωθούμε από τον εργοδοτικό συνδικαλισμό της ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, την ευθύνη να κάνουμε τα εργατικά σωματεία να λειτουργούν με την δυναμική της βάσης τους -τους ίδιους τους εργαζόμενους που θα αποφασίζουν αυτοί για αυτούς μέσα από τις συνελεύσεις τους και όχι από τα αντιπροσωπευτικά ΔΣ τους-, την ευθύνη να ξεπεράσουμε τις αρτηριοσκληρώσεις του ΠΑΜΕ, και την αντίληψη ότι οι αντιδράσεις μας πάνε μέχρι εκεί που μας επιτρέπεται από το ίδιο το

σύστημα, που καθημερινά καταπίνει ολοένα και περισσότερο τις ζωές μας.

**ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΜΑΣ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ
ΣΕ ΚΑΝΕΝΑ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΛΕΙΠΕΙ Η
ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΞΙΖΕΙ.**

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- *Να θεσμοθετηθούν μέτρα που θα διασφαλίζουν την ασφάλεια των διανομέων
- *Την υποχρέωση της επιχείρησης να παρέχει δικά της οχήματα στους διανομείς τα οποία θα πρέπει να συντηρεί ο εργοδότης σύμφωνα με τις προδιαγραφές του κατασκευαστή. Όλο το κόστος να βαρύνει την επιχείρηση και μόνο.
- *Την υποχρέωση να παρέχονται τα απαραίτητα μέσα ατομικής προστασίας (κράνος, γάντια, ειδικά μπουφάν, παντελόνια και μπότες μηχανής)
- *Την απαγόρευση διανομών σε επικίνδυνες καιρικές συνθήκες (βροχή, ψύχος, υψηλές θερμοκρασίες)
- *Προσλήψεις και στελέχωση του σώματος επιθεωρητών εργασίας με ταυτόχρονη εντατικοποίηση των ελέγχων σε όλα τα επισιτιστικά καταστήματα που εργάζονται διανομείς.

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕ ΖΕΙ ΜΕ 3 ΕΥΡΩ ΤΗΝ ΩΡΑ

- *Αυξήσεις στους μισθούς σύμφωνα με τις ανάγκες μας
- *Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους

*Όχι στις απλήρωτες υπερωρίες και την ανασφάλιστη εργασία

*7ωρο - 5ήμερο - 35ωρο για όλους.

«...Για έναν κόσμο στο μπόι των ονείρων μας»

ΛΑΝΤΖΑ

Αγωνιστική Εργατική Συσπείρωση στον Επισιτισμό - Τουρισμό